

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.7.2018
COM(2018) 542 final

2018/0289 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som på Europeiska unionens vägnar ska intas vid mötet mellan parterna i överenskommelsen om riktlinjer för statstödda exportkrediter

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Föreliggande förslag rör beslutet om fastställande av den ståndpunkt som på unionens vägnar ska intas vid mötet mellan parterna i konsensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter (nedan kallat *parternas möte*) i samband med det planerade antagandet av ett beslut om en utvidgning av tillämpningsområdet för bilaga V (Sektorsöverenskommelse om exportkrediter för järnvägsinfrastruktur) till överenskommelsen om riktlinjer för statsstödda exportkrediter till att även inbegripa linbanor och trådbussar.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter

Överenskommelsen är ett ”gentlemen’s agreement” mellan EU, Förenta staterna, Kanada, Japan, Sydkorea, Norge, Schweiz, Australien och Nya Zeeland, som syftar till att ställa upp regler för en ordnad användning av statsstödda exportkrediter. I praktiken innebär detta att lika villkor införs (med konkurrens grundad på de exporterade varornas kvalitet och pris och inte på de ekonomiska villkor som erbjuds) och att arbetet inriktas på att undanröja subventioner och snedvridningar av handelsflödena kopplade till statsstödda exportkrediter. Överenskommelsen trädde i kraft i april 1978. Den har obegränsad giltighet, och fastän den erhåller administrativt stöd av OECD:s sekretariat är den inte någon OECD-akt¹.

Konsensusöverenskommelsen uppdateras regelbundet för att beakta tekniska och politiska förändringar som påverkar exportkrediter inom olika sektorer. De riktlinjer som ingår i överenskommelsen har införlivats i unionslagstiftningen, och därmed gjorts rättsligt bindande i EU genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011²³. Uppdateringar införlivas regelbundet i EU-lagstiftningen genom delegerade akter i enlighet med artikel 2 i den förordningen.

2.2. Mötet mellan parterna i överenskommelsen om riktlinjer för statsstödda exportkrediter

Europeiska kommissionen företräder unionen i partsmötet, där alla beslut om ändringar av avtalet fattas genom enhällighet bland de nio parterna. Unionens ståndpunkter förbereds i samråd med de medlemsstater som företräds i rådets arbetsgrupp för exportkrediter⁴.

I artikel 67 i överenskommelsen föreskrivs följande: ”Parterna ska regelbundet se över hur konsensusöverenskommelsen fungerar. Vid översynen ska parterna bland annat granska anmälningsförfaranden, tillämpningen av det differentierade diskontosystemet samt dess sätt att fungera, bestämmelser om och förfaranden för bundet bistånd, matchningsfrågor, tidigare ingångna åtaganden och möjligheten till att utöka antalet parter i konsensusöverenskommelsen”.

¹ Enligt definitionen i artikel 5 i OECD-konventionen.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 av den 16 november 2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och om upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG (EUT L 326, 8.12.2011, s. 45).

³ Äldre versioner av OECD-överenskommelsen har tidigare införlivats i EU-lagstiftningen genom rådsbeslut.

⁴ Rådets beslut om inrättande av en arbetsgrupp för samordning av politiken för kreditförsäkringar, kreditgarantier och finansiella krediter (EGT 66, 27.10.1960, s. 1339).

2.3. Den akt som planeras bli antagen vid mötet mellan parterna i överenskommelsen om riktlinjer för statsstödda exportkrediter

Under det 136:e och 137:e mötet mellan parterna den 16 november 2017 diskuterade parterna unionens förslag att utvidga tillämpningsområdet för sektorsöverenskommelsen till att inbegripa linbanor och trådbussar. Vid det 137:e mötet mellan parterna uppmanades unionen att tillhandahålla ytterligare information om de ekonomiska argumenten för att utvidga tillämpningsområdet för sektorsöverenskommelsen till att omfatta dessa infrastrukturtyper. Informationen tillhandahölls av EU-delegaterna vid det 138:e mötet mellan parterna, vilket ägde rum den 14 och 15 mars 2018. Vid detta möte gjorde ingen part invändningar mot den föreslagna utvidgningen av tillämpningsområdet.

Under samma vecka som den 14 november 2018 infaller kommer parterna vid sitt 140:e möte att anta ett beslut utarbetat av sekretariatet på grundval av det förslag som lagts fram av unionen ("den planerade akten").

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Nuvarande tillämpningsområde för sektorsöverenskommelsen är begränsat till projekt som rör järnvägsinfrastruktur. Det finns emellertid andra transportsystem som inte bygger på spårinfrastruktur, men som utgör en integrerad del av de offentliga transportsystemen, särskilt i urbana områden. Linbanor och trådbussar är ett sådant exempel på icke spårbundna offentliga transportsystem som håller på att bli alltmer intressanta, särskilt inom den urbana transportinfrastrukturen i tillväxtländernas storstäder. För närvarande kan dock inte dessa projekt dra nytta av villkoren i sektorsöverenskommelsen, vilka snarast är anpassade till järnvägsprojekt. EU:s tillverkare av denna typ av infrastruktur skulle dra nytta av en sådan utvidgning av tillämpningsområdet, eftersom de då skulle kunna erbjuda sina kunder bättre förutsättningar och villkor.

Anläggningskostnaderna för linbane- och trådbussprojekt överstiger sällan minimigränsen för det totala kontraktvärdet på 10 miljoner särskilda dragningsrätter, och infrastrukturens ekonomiska livslängd är vanligen längre än 20 år. Därför liknar de andra projekt som rör järnvägsinfrastruktur, vilka för närvarande omfattas av tillämpningsområdet för sektorsöverenskommelsen.

Linbane- och trådbussprojekt beställs främst av offentliga organ som ofta har begränsad tillgång till kommersiell finansmarknader. En utvidgning av tillämpningsområdet för sektorsöverenskommelsen till att inbegripa linbanor och trådbussar skulle möjliggöra användning av statsstödda exportkrediter för dessa projekt på sektorsöverenskommelsens specifika villkor, vilket skulle ge längre återbetalningsfrister som skulle underlätta fullföljandet av dessa projekt.

Därför rekommenderas det att EU stöder utvidgningen av tillämpningsområdet för sektorsöverenskommelsen till att inbegripa linbanor och trådbussar.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget) föreskrivs att beslut ska antas "om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig

verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁵.

4.1.2. *Tillämpning i det aktuella fallet*

Den akt som partsmötet uppmanas anta är en akt med rättslig verkan. Den planerade akten har rättslig verkan med stöd i artikel 2 i förordning (EU) nr 1233/2011, enligt vilken ”kommissionen ska anta delegerade akter enligt [unionens lagstiftning] till följd av ändringar av riktlinjerna som parterna i consensusöverenskommelsen kommit överens om.”

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. **Materiell rättslig grund**

4.2.1. *Principer*

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller har två beståndsdelar, av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

4.2.2. *Tillämpning i det aktuella fallet*

Huvudsyftet med och innehållet i den planerade akten avser regleringen av statstödda exportkrediter, vilken faller inom den gemensamma handelspolitikens tillämpningsområde. Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut är därför artikel 207.

4.3. **Slutsats**

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör vara artikel 207 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

5. **OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN**

Eftersom deltagarmötets akt kommer att ändra överenskommelsen om riktlinjer för statstödda exportkrediter, är det lämpligt att den offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning efter antagandet.

---

⁵ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI: EU: C: 2014: 2258, punkterna 61–64.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som på Europeiska unionens vägnar ska intas vid mötet mellan parterna i överenskommelsen om riktlinjer för statstödda exportkrediter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Anvisningarna i överenskommelsen om riktlinjer för statstödda exportkrediter (nedan kallad *överenskommelsen*) är tillämpliga i unionen med stöd i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011⁶⁷.
- (2) Parterna i överenskommelsen kommer vid sitt 140:e möte, som hålls samma vecka som den 14 november 2018 infaller, kommer att anta ett beslut om utvidgning av tillämpningsområdet för bilaga V (Sektorsöverenskommelse om exportkrediter för järnvägsinfrastruktur) till överenskommelsen om riktlinjer för statstödda exportkrediter till att även inbegripa linbanor och trådbussar, på det sätt som unionen förslår.
- (3) Det är lämpligt att med avseende på det förslaget fastställa den ståndpunkt som på unionens vägnar ska intas vid mötet mellan parterna i överenskommelsen.
- (4) Linbanor och trådbussar omfattas för närvarande inte av bilaga V till överenskommelsen. För att underlätta finansieringen av dessa typer av infrastruktur, särskilt i tillväxtländer, vore det lämpligt att utvidga tillämpningsområdet för bilaga V för att beakta svårigheterna för de offentliga organ som vanligen utvecklar sådana projekt att få tillgång till finansiering, infrastrukturens ekonomiska livslängd och dess miljöfördelar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Unionens ståndpunkt ska vara att stödja utvidgningen av tillämpningsområdet för bilaga V (Sektorsöverenskommelse om exportkrediter för järnvägsinfrastruktur) till överenskommelsen om riktlinjer för statstödda exportkrediter till att även inbegripa linbanor och trådbussar.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 av den 16 november 2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och om upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG (EUT L 326, 8.12.2011, s. 45).

⁷ Äldre versioner av OECD-överenskommelsen har tidigare införlivats i EU-lagstiftningen genom rådsbeslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*